

электрату, такія "затурканыя"

Але вернемся да нас, у вёску. Вёска, як і раней, жыве сваім жыццём. Жыве наладзенай марудна. Тая ж хата, той жа хлеб, той жа прысцяжыны ўдзел, той жа заставы ад бешкоў. Тая ж адносіны, тая ж культура. Нават у тых, хто мае новую хату, машыну, дзве тэлевізійныя антэны або тэлефон.

І нават тых, хто прыязджае з горада да бешкоў, мала чым адрозніваюцца. Хіба што вопраткай ды мовай, якая, на думку філолага, ёсць нешта суратнае: большасць слоў руска, але вымаўляюцца па-беларуску. Мова такая ж, як у значнай частцы "вертыкальных" чыноўнікаў.

Але, калі пільна прыглядзецца, то галоўнай для селяніна сёння, ды, пэўна, і заўсёды была не палітыка, а ўласная гаспадарка.

Галоўны клопат, каб урадзіла бульба, не хварэла жывёла, не сяліся куры, далася карова. Ды яшчэ каб назапасіць на зіму сена, салома, дроў. Дзеля гэтага селянін падтрымае нават д'ябла, каб толькі не абразілі сёткі па вулкі хаты, далі вазок-другі сена і салома, дроў. Дзеля гэтага селянін падтрымае нават д'ябла, каб толькі не абразілі сёткі па вулкі хаты, далі вазок-другі сена і салома, дроў.

Але, калі пільна прыглядзецца, то галоўнай для селяніна сёння, ды, пэўна, і заўсёды была не палітыка, а ўласная гаспадарка.

Вось у такіх умовах існуе сёння той электрат, які ў бясшумны сваёй пакуце той падтрымлівае прэзідэнта і ягоны рэжым, выступае супраць свабоды, дэмакратыі, рэфарму.

Чым жа гэтак насалілі селяніну дэмакратыя і рэфарм, якіх, дарэчы, яшчэ і не было, і савабоды, якой селянін ні на смак, ні на пах не ведае?

Усе гэтыя найдаўжэйшыя каўштоўніцы не датычацца вёскі. Дык ці можа быць дэмакратыя і свабода злом для людзей? Здавалася б, трэба быць вяртам, каб супраціўляцца такой выгоде, пасадзіць ботам. Парадокс? Так!

На мой погляд, усё ідзе ад звяччання селянскай кансерватызму, недасведчанасці, "затурканасці".

Радка ў каторай хаце няма тэлевізара. Нават радыёапарат менш, чым тэлевізар. Каларых двана-тры на вёску, у асноўным — чорны-белы. Антэны старыя, і ў некаторых хатах ідзе толькі Мінск. Газеты вышэйшых класаў няма. І то дзеля тэлепраграмы. Самыя папулярныя перадачы — тэлесерыялы, відэа, выступленні прэзідэнта. А калі яшчэ больш шчыра сказаць, то шмат каму няма калі глядзець тэлевізар. То заняты на калгаснай працы, то дома па гаспадарцы, то няма калі з-за... п'яніці. Вып'ілі та розных прычын — доўгачасныя дзень зарплат, гося, свечкі, пачаток або канец раёна па прысцяжыні ўдзелу, вяселлі і памініці, кепскі настрэй. Апласі — пах-жэ, які часам цягнуць дымкі. Дымкі. А некаторыя з "нашых абывакоў" не прысцяжыні галады.

Ну, скажыце, адкуль можа быць та дасведчанасць? Нешта пачу, часам не так разумею, расказваю другому калі аўтадакі, а той даўш свайго — глядзіш, на свет вышывае інфармацыя, але з дужа крывым тварам і становіцца праўдай-маткай.

А кансерватызм вёска аўсёды вылучае. Ну, навошта селяніну некія там змены? Пачнуцца змены — прыдуць у вёску, даведзюцца нека праставіцца да іх, мяняцца самаму і сям'і. А навошта? Можа, ішчэ і непадоўга тых змен, а потым дакжы новаму пачаццё, што ты не хацеш гэтага. Не, дзеш няяк будзе так, як ёсць. Ды і ў цяперашніх умовах калі насправіць што не так скажы, то з урэчым момант могуць прыпомніць, тады бокам выйдзе. Вось сказаці, што трэба галасаваць так, як каждае прэзідэнт. Ну, дык вазым і прагалуем. І не праміну, каб суседзям пахваліцца, што напачатку дагдзілі. Калі даведзюцца пра тое пачаццё, то вядома ў твай бока глядзець будзе. А там глядзіш — можа, і п'інуць аоз сена дадуць, сама якаяй брызгадзір дазволіць узняць, зямельку не на каменны адыдзе пай будыць. Ну, а калі начальства перамяніць ці зменіцца вешер, то і тым паліваць зноў. Хіба ад гэтага з двара што знікне? Не. Ну,

то і добра...

Вось такіх, хто гэтак думае і паводзіць сябе, у вёсцы большасць, амаль усе.

А цяпер давайце ўсталяем, ці адна такая вёска ў Маладзечанскім раёне? А ў іншых раёнах? А па ўсёй Беларусі? А колькі людзей жыве ў гэтых вёсках?

Вось вам той сельскі электрат, які смела галасуе за Канстытуцыю, у якой ён нічога не разумее, якую нават у вочы не бачыў, якую не чытаў, а каторы і слова такога вымавіць не можа. Ён упэўнены галасуе за кандадату ў дэпутаты, якой ніколі не чуў і не бачыў, а толькі таму, што так падказала начальства. Ён смела галасуе за тое, каб начальніку сабе не ён, селянін, выбіраў, а прызначала "вертыкаль", каб дзяржаўныя грошы былі не ў адных руках, падкантрольныя Вярхоўнаму Савету, а так, як захочацца прэзідэнту. А калі што-небудзь стане незразумелым, селянін можа смела пайсці да таго ж начальства і тое падказаць, як трэба галасаваць, калі і што выкарыстаць. А можа, калі няма часу, даць надрукаваную памятку, калі чытаць не разумеюць. Галасуе па лапачку можа! Не хочаць ішчэ галасаваць, да цябе дамоў прывядуць на машыне, і нікуды ты не дзесяцца: прагаласуеш так, як "трэба".

І вынікі, колькасць галасоў "за" ў роўне рэшт нават пераважыць за жалюды рэсу. А калі рабарацца, што кштыце той "голас"?

А як было б добра, каб галасы не падлічваліся, а ўважаліся! Ну, вось, напрыклад, пры рэфармуванні па Канстытуцыі. Падлічліце на адну тэрыторыю галас адукаванага, навукавана кітамі і практычнай рэспубліцы (нават без вучонай ступені), і ён пераціне тэлекру, на якую падлічваюць, скажам, галасы нашага Маладзечанскага сельскага электрату, а можа, нават вобласці. Ну, ці не так?

Той-сё можа сказаць, што я згучуца фарбы, што зналата ўжо рэзка выказваю свае думкі, што не ўсе там такія, як скажана. А ніхто і не сцвярджае, што ўсе. Але скажы цвёрда адно: большасць, абсалютная большасць. Хто не сцяня, той убачыць, што разумны — разумеюць: а хто з тэб большасці, пра каго і пішу, то і я, як кажуць, пакуль што ўсё "да ламінаці".

Кожнаму з нас вядома, колькі граматных, таленавітых, духоўна багатых людзей дада краіне і свету наша вёска. Гэта пісьменнікі і журналісты, вучоныя і шаркоўны дзешчы, медыкі, навушнікі, інжынеры, будаўнікі, канструктары... Сарод іх нават выдатны дзяржаўны дзешчы ва ўладзе і паліцыі.

А незадаволеным магю сказаць толькі адно: пішу та гэтыя радкі не ад таго, што маю нейкую залоць на сцяня, не ад непрыязні да іх. Жыву ж я сарод іх даўно, ёсць тут у мяне і сябры, і аднадумцы, і добрыя суседзі, і вясцючы, да якіх прыёмына зайшч, пагаварыць па душах і адчуць, што ашч не ўсё згніла, што засталася расстойка таго, дзеш чаго варта жыць і спадзявацца.

Мяркую, што мне, як і вам, хочацца, каб наша з вай вёска нарэшце прачнулася, пачала жыць і развівацца, радавацца і перажываць за ўсё, што робіцца наўкола. Няхай тут жыццё шчасліва і радасна, у чысціні і парадку, няхай яна хутчэй набудзе прынабы і прыгожы твар.

Не разумеюць мяне толькі тых, хто любіць свой родны кут такім, як ён ёсць, хто хварэе на псеўдапатрыятызм, хто не жыве, а бывае ў вёсцы незалежна, хто далей калгаснай канторы вачэй не паказваў і, вядома, той, хто любіць заканава разраптаць "часны" журналістаў пра тое, што наша вёска на ўладзе, нягледзячы на часовыя шчакасці. Гэта катэгорыя ў адносінах да вёскі пастаянная. І нікага ўладу мяне ёсць запытаць! Ёсць хлусня, ёсць жывучае жалюды ў некаторай частцы ўладзе па-ранейшаму выдываць уладзе за разнашчасці.

Не разумеюць мяне і тых, хто лічыць, што раней мы былі багатымі, шчаслівымі, быў парад, дышчыліла, было куды і каму пакардзіла. Тады і шпер ёсць вялікая колькасць людзей, якія не могуць дазволіць сабе самага прастага: паравіць той наш "шчасны" час з тым часам на Захадзе. Як нас варта было тады

шкадаваць за нашу беднасць, не кажучы ўжо аб сённяшнім дні.

А калі не могуць яны дазволіць сабе такога паравіання, то, вядома, не могуць задушацца і над такімі фактамі.

Чаму мы, працуючы не лянучыся, атрымлівалі за сваю працу ў сто разоў меней, чым там?

Чаму мы, зарабляючы ў сто разоў меней, купілім прадукты і ўсё неабходнае амаль па сусветных цэнах?

Чаму там фермер выбракувае карову як непрадуктыўную, якая дае 6-7 тысяч літраў малака, а ў нас фермы, дзе надойваюць ад каровы па чатыры тысячы літраў малака за год, лічаша перадавымі ў краіне? А ёсць жа такія каласы, дзе надойваюць менш за 1,5 тысячы літраў. Мая каза дае амаль удвая больш!

Чаму там, у такой вёсцы, як наша, ёсць два-тры магазіны, адно-два кафэ, а да нас прыязджае аўтадакі два разы на тыдзень?

Чаму там бастуюць, патрабуюць надбавкі і так высокая зарплата, а ў нас людзі, якім па тры-чатыры месяцы не выдаюць у тым разе меншую зарплату, часам тыдзямі не прывозіць у вёску хлеб, баіцца дамоў слова скажыць у аднас тых, хто ў гэтым вядома?

Чаму там не сцвярджаюць дэманштрый пратэсту супраць забурджання навакольнага асяроддзя, а ў нас летас вясной трактары, вывозяць гной з фермы, забурдзілі вуліцу каравяком аж па калена, а ніхто не скажы нават слова пратэсту?

Божа-ка-Божа! Колькі яшчэ кожнаму з нас самому сабе і ўсім нам можна задаць падобных пытанняў, на якіх большасць з нас не хоча адказаць, баіцца адказаць?

Колькі ж трэба было цярці нас і мяць, каб выпіліць нешта такое, што нагадавае жыццёлю, — маўклівую, цярплівую, пакарліваю?

І вельмі маркотна робіцца, калі лавіш сабе на думцы, што з такімі людзьмі, запалоханымі, забуржаннымі, забіраванымі на адпаведны лад, мы ніколі не пабудуем прастойнага жыцця на вёсцы. Гэтак жа будзем глядзіць "да вешу" за хлеб і праз тое, што гэтак жа будзем дзякаваць уладзе за тое, што калі-ніколі ў вёску прывозіць хлеб, мяшца дамоў у начоўках, тапіць грубкі і печы, чашаца, ратуючыся ад вошай, едзіць па дарогах, усеняных калдзі, халіць круглы год у гумавых ботах, месцячы мокры снег і гразь. І... піць, піць самагонку, "бармлетку", "чарніла" і ўсё астатняе, "што гарыць". Піць ад школьных галоў да скуны, запідаць ведаючы, што не паспеець ты ашчыць, як за ўпакой твай душы мужыкі і бабы апаржыць не адзін трохлітровы слоік самагонкі... З чым сустракаюць шбе на гэтым свеце, з тым і правядуць на твай прыватны налад зямлі ў памеры двух квадратных метраў. Сталодзім так было і, пэўна, так і будзе да сконку сёму...

Сума, праўда? Вельмі сума!

Як пшча ў знаёмых песні: "а напаслелек а скажу...". Скажы ішчэ, не баючыся, што зноў буду кім-небудзь аблаяны. Ды і не мая гэта мэта — спадбацца каму-небудзь. Не мая гэта мэта...

Цяпер усе шукаюць выйсця з крызісу, з часовых шчакасці, з нястачы, з туліка. А мне хочацца спытаць: а вы не помніце, як заходзілі? Магілі б, як та Арыадна, прывязчы пры ўваходзе якую-небудзь нітку. І тады б стала зразумела, адкуль трэба пачынаць зноў і з чым ішчэ ўдзель.

Мне разумеваў, як адзін вельмі вядомы кампаніст, спяваючыся на творную сустрачку, хуценька сабраўся і вышчыкаў з дому ў паліто (гэта было зямой), але ў адным... сподніках.

Не адзін раз было скажана: нешта куды б там ні было ішчэ толькі ў адной ваточцы, без шапана. Абавязкова трэба ішчэ ў дарогу, абавязкова аправінуцца. Я ўспамінаю пра гэты кожны раз, калі напярэдзілі ўсіх ішчэ рэфарму і выбару вышчыкаў з паштовай скрынкі ішчэ, праграмы, заклікі. Як правіла, кожны кандад, каб спадбацца выбаршчыкам, вылучае на першыя месяцы эканамічных пытанні. Прынята думаць да гэтага часу, што эканоміка, а дакладней, танная, даўдурбавая каўбаса, вышчыкае нас з крызісу і павінае за сабой

актыўнашчыю ўсяго астатняга, у тым ліку і культуру. Даволь сабе ў аднас не надта культурныя слова: лухта!

А выкажыся я так неадпаведна таму, што і я, як большасць з вас, чытачоў, інтэлігент з вялікай напжакі. Калі можна так скажыць, інтэлігент у першым пакаленні, выхадзец з вёскі, праўда, не яе выхавансці.

Тыя аргументы, якія я буду прыводзіць, не новыя. Яны ў свой час гучалі з высокіх трыбун, друкаваліся ў газетах і часопісах, пра іх напісана ў разумных кніжках. Але яны да гэтага часу не запартраваны нашымі ўладамі. Культурна не стала, так бы мовіць, дзяржаўнай дактрынай. Так, несае на апошнім месцы пасля спорту.

Чаму ж культура ў шырокім сэнсе гэтага паняцця стала непартраванай нашаму грамадству, нашай дзяржаве? Чаму даўдурбавая каўбаса, кавала хлеба, бутэлька малака і асбавіла "малака ад звар'яцелай каровы" ставіцца ў горадзе і асбавіла на вёсцы на самыя першыя месяцы, адмятаючы ўсё астатняе як непартраванае?

Вядома, што шырокае паняцце культуры даецца нам пры нараджэнні толькі ў выглядзе зярнятка. І ўсё залежыць ад таго, у якую глебу яны лягуць, якія дадчы ўсходы і якое пустацелое вырасце пачы. Ці здолеюць мы альбо замарудзіць рост гэтай "дзікай травы", альбо зусім яе вырашці, — гэта залежыць ад нас саміх і ад ахвоты і зашчыўненасці ўладз у асобе выхаваных на лепшых узорах чалавечых якасцяў дзяржаўных мужоў. Агульнавядома, што бескультурная чалавеча часта паравінуваюць з пустым коласам...

Чамусьці мала каго з уладных структур турбуе, што большасць насаміштва так і не змагла дадуць да агульначалавечай культуры, павідачы ад шматлікіх заганаў, забавоўваючы ў сабе якасці раба, баязлівых, праставасці, пахаліла, даўдуршніка.

Мяне часам наведвае жудасная думка: мусіць, праўда, што ўладзе і дзяржаве нягледзі на такое становішча. Такі раба можа лёгка падпарадкавацца, можа шчы з яго вярнуць. Ён, які і сёння, будзе шчы сялечы "пад венікам", нават не ўважыцца сабе, што жыць ён ішчэ і прыйдзе ў дзехах і нястачы, у грэху і дзехах, не прастойных чалавек. Селянін ці то баіцца дадуцца, ці то не хоча дадуцца, што ішчэ і праходзіць гэтыя жыццё так кепска не таму, што ў яго такі лёс, што Бог так хоча, а таму, што ён сваімі паводзінамі сам сабе паставіў у такое становішча і пагтыму стаў такім забуржанным, забіраваным і не зольным думаць свай галавой. Ён, загінатываваны, робіць тое, што ў звычайных умовах нармальна чалавек і ў думках не дазволіў бы сабе.

Што ж гэта, братка-беларус, з табою робіцца? Што ж ты спіш, а я зачараваны снэ? Што ж будзе з табай, з усімі намі, калі годнасць сваю чалавечую станем мы мяняць на ахлупак ячнай салома і шчэ мургу? Што ж мы баімся паказваць сваю чалавечую годнасць, а толькі расказываем пра яе, чаму ўжо мала хто верыць?

Годнасць талы годнасць, калі ты з высокапапінатой галавой, вядома, смеласцю і даласцю прыроды тады разумам, можама адкрыта скажыць "так" або "не" і з дастатковай раўнашчы будзеш адстойваць сваю пазіцыю, не аглядаючыся па баках!

Насіць жа турбу за плячыма і хваліцца ўсім, што ў цябе былі смелыя і адважныя працы, як робіць зраз некротары, шмат мурасці не трэба. Мудрасць закручае ў тым, каб самі стаць такімі, як нашы славытыя зямлякі-папрананкі, працягваюць і справу, перадачы з самага маленства сапраўную годнасць сваім дзецям.

Прачынайся, братка-беларус! Досвідат на дарогу. Дарога табе накаявана шчакя — да ішчын і годнасці шлях налёгкі.

У дарогу, браце!

а.Мазай.

Маладзечанскі раён.

Мараканскі форт.

НТВ шагает по Израилю

Несколько месяцев назад канал кабельных компаний начал экспериментальный показ передач телеканала НТВ в некоторых районах Израиля.

По словам Трайбера, в ходе эксперимента были проведены опросы, результаты которых свидетельствуют о высоком качестве телепередач на этом канале. Также о том, что большой процент телезрителей в районах экспериментальной трансляции предпочитает этот канал всем остальным.

На основании результатов этих опросов решено транслировать

НТВ во всех районах Израиля", — сказал Густаво Трайбер.

Российский телеканал НТВ намерен выразить из отдалённых городов на широкие просторы Израиля. Это стало возможным благодаря сотрудничеству НТВ с руководителем компаний кабельного телевидения в Израиле. Находясь в Израиле, НТВ намерен выразить из отдалённых городов на широкие просторы Израиля. Это стало возможным благодаря сотрудничеству НТВ с руководителем компаний кабельного телевидения в Израиле.

Начало широкой трансляции НТВ в Израиле было отмечено пышной презентацией, которая состоялась в Рамат-Авиве, в музее Эрец Исраэль.

На приеме присутствовали министры, депутаты кнессета, журналисты и общественные деятели. Торжественный вечер был организован руководителем рекламной фирмы "Тотал промьюн" Жанной Тевской по поручению Ассоциации кабельных телекомпаний и представительства НТВ в Израиле.

Чем больше Е, тем дальше старость

Витамин Е действительно может отсрочить или предупредить физическое старение — первые биологические подтверждения этому получили американские ученые, проведя опыты на лабораторных мышках. Специалисты из Арizonского университета продемонстрировали, что большие дозы витамина Е могут поддерживать функции головного мозга и иммунной системы у старых мышей.

По мнению ученых, дисбаланс дозы витамина Е не должен превышать 800 миллиграммов. Они отмечают, что для изучения воздействия витамина Е на организм человека необходимы дальнейшие исследования.

Стукачи с метлой

Многие подшучивают над дворниками и мусорщиками, кое-кто попросту старается не замечать их, и вообще люди проявляют к ним мало уважения. Но в некоторых районах США мусорщики играют особую роль в деле обеспечения безопасности. В штате Колорадо еще в 1990 году одна компания

по уборке мусора организовала группу содействия полиции. Во время работы они тщательно осматривают улицы, и если кто-либо вызывает у них подозрение, сообщают диспетчеру, которые затем вызывают полицию. Теперь такие же группы работают в городах штатов Массачусетс, Юта и Техас.

"Шалом-ТВ" на всю Европу.

На европейских языках

В 1998 году в Европе начнет действовать израильский телеканал "Шалом-ТВ". Его программы на иврите, английском и французском языках будут транслироваться по каналам спутникового телевидения практически на весь европейский континент. Есть предложение об от-

дельных передачах на русском языке. Создатели канала надеются, что среди абонентов "Шалом-ТВ" будут не только живущие за рубежом израильтяне и члены еврейских общин, но и все те, кто интересуется еврейской культурой.

Италия

Архитектурный фрагмент.

Фото Николая АЛЕКСАНДРОВА.

Парни без автоматов

Вовсе не горят желанием надеть военную форму молодые люди в Германии. И если их российские сверстники различными способами от армии "косят", то немцы прямо и открыто отказываются служить в армии по личным убеждениям — около 38 процентов призывников по стране и около половины — в столице. Число "отказников" резко возросло во время войны в Персидском заливе и конфликта в Боснии.

Однако есть существенные различия между двумя странами. Во время как в России альтернативная служба до сих пор признава, на

примычных пунктах Германии молодым людям предлагают вместо военной службы работу в социальных институтах. Чтобы сделать армию более привлекательной, срок службы в ней сократили до 10 месяцев — и не только в "горячих точках", а оплата идет за 13 месяцев.

Несмотря на такие льготы, германская молодежь считает службу в армии пустой тратой времени и предлагает вообще отменить обязательную воинскую повинность. Тем более что и Франция движется сейчас в этом направлении.

Во сне привиделось

Порыбачить в родном городке Канкун отправился мексиканец Хуан Эспиноса. Он забросил удочки, а затем прилег на берегу. Поскольку рыба не клевала, глаза у него стали закрываться, и он задремал, но выплыть Хуану не удалось: помешал странный сон, в конце которого то и толкнул ему в бок нож.

От боли рыбак тут же проснулся и увидел, что это был не

Тайвань открывает новую эру с Пекином

Президент Тайваня Ли Данхуэй выступил с предложением приехать в Китай и встретиться с его лидером, сообщает "Рейтер". "Я хочу встретиться с китайским руководителем, чтобы обменяться мнениями и открыть новую эру в наших отношениях", — заявил президент на семинаре в Тайбэе, посвященном политическим проблемам стран Тихоокеанского региона. Как известно, Китай с 1949 года считал Тайвань своей отколовшей провинцией и настаивает на воссоединении. Китайское руководство считает, что оно произошло в начале следующего века. В то же время в самом Тайване преобладает стремление к провозглашению государственной независимости. В 1996 году Китай и Тайвань оказались на грани войны, поскольку китайское руководство пыталось повлиять на ход президентских выборов на острове, проводя пуски ракет в районах, прилегающих к побережью Тайваня.

Клонирование — это безнравственно и неэтично по отношению к будущим поколениям

Европейская комиссия по правам человека высказалась за полное запрещение клонирования на территории Европы, сообщает агентство ДПА. Комиссия подтвердила ранее принятую резолюцию Европейского парламента, которая содержала такое же решение. Агентство отмечает, что комиссия рекомендовала ученым не только прекратить все опыты по клонированию, но и вверде воздержаться от каких бы то ни было опытов по генному воспроизведению клеток живых существ. Агентство также сообщает, что комиссия по правам человека одобрила свое решение большинством заключенных экспертов о том, что подобные опыты безнравственны и неэтичны по отношению к будущим поколениям людей.

Вот это компания — купи сразу 115 самолетов

Компания "Интернэшнл Лиз Файнэнс" намерена заказать 115 самолетов у фирм "Эрбас Индустри" и "Боинг" на сумму порядка 2 миллиардов долларов, сообщает "Уолл-Стрит Джорнал". О заказе официально будет объявлено на этой неделе. По данным газеты, "Эрбас" получил заказ на 65 самолетов, включая 13 самолетов А-330-300 и около 50 А-320. Таким образом, "Интернэшнл Лиз Файнэнс" становится крупнейшим заказчиком "Эрбас Индустри". Детали соглашения с "Боингом" пока неизвестны.

Жить и работать или жить и не работать?

В штате Висконсин закончилась эпоха "вэлфера", пишет "Вашингтон Тэймс". Напомним, что "вэлфер" — это система разнообразных пособий и льгот, которые гарантированы американским государством семьям, имеющим доход ниже уровня бедности. Этот уровень — разный для каждого штата. Размер пособий таков, что миллионы людей в США предпочитают жить не работая и получая "вэлфер". Власти Висконсин решили, что это слишком накладно для экономики. В штате экономят, сокращая пособия, и люди начинают искать работу, считают они. Так что помощь будут получать только те, кто ищет работу или ищет учиться на профессиональные курсы, пишет "Вашингтон Тэймс".

Не всех прельщает Германия

Газета "Дерманин Лабе" публикует материал, посвященный проблеме иммиграции в Германию. Газета сообщает, что в этом году в Германию эмигрировало около 150 тысяч человек, что является самым высоким уровнем за последние годы. При этом большинство из них являются выходцами из бывших республик Советского Союза. Газета отмечает, что подобное положение связано с двумя факторами. Во-первых, это то, что экономика Германии все еще не полностью оправилась от последствий окончания холодной войны. По данным газеты, за минувший год только около десяти тысяч человек выразили желание переехать на постоянное место жительства в Германию. При этом большинство из них являются выходцами из бывших республик Советского Союза. Газета отмечает, что подобное положение связано с двумя факторами. Во-первых, это то, что экономика Германии все еще не полностью оправилась от последствий окончания холодной войны. По данным газеты, за минувший год только около десяти тысяч человек выразили желание переехать на постоянное место жительства в Германию. При этом большинство из них являются выходцами из бывших республик Советского Союза. Газета отмечает, что подобное положение связано с двумя факторами. Во-первых, это то, что экономика Германии все еще не

